

## Buna Vestire

### Sfânta Vecernie unită cu Sfânta Liturghie a Sf. Ioan Gură de Aur

Miercuri dimineața, săptămâna a cincea din Post, 25 martie 2026

**Preotul:** Binecuvântată este Împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

**Strana:** Amin.

*(Apoi, închinându-se de 3 ori)*

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru!

*(Apoi, citește rar, cu glas lin)*

### Psalmul 103

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul! Doamne Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte! Întru strălucire și în mare podoabă Te-ai îmbrăcat. Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină; Cel ce întinzi cerul ca un cort; Cel ce acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui; Cel ce pui norii suirea Ta; Cel ce umbli peste aripile vânturilor; Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri și pe slugile Tale pară de foc; Cel ce ai întemeiat pământul pe temeliile lui și nu se va clătina în veacul veacului. Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea Lui; peste munți vor sta ape. De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa. Se suie munți și se coboară văi, în locul în care le-ai întemeiat pe ele. Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece și nici nu se vor întoarce să acopere pământul. Cel ce trimiți izvoare în văi, prin mijlocul munților vor trece ape; adăpa-se-vor toate fiarele câmpului, asinii sălbatici setea își vor potoli. Peste acelea păsările cerului vor locui; din mijlocul stâncilor vor da glas. Cel ce adăpi munții din cele mai de deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va sătura pământul. Cel ce răsari iarbă dobitoacelor și verdeață spre trebuința oamenilor; ca să scoată pâine din pământ; și vinul veselește inima omului; ca să veselească fața cu untdelemn și pâinea inima omului o întărește. Sătura-se-vor copacii câmpului, cedrii Libanului pe care i-ai sădit; acolo păsările își vor face cuib. Locașul cocostârcului în chiparoși. Munții cei înalți adăpost cerbilor, stâncile scăpare iepurilor. Făcut-ai luna spre vreme, soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte, când vor ieși toate fiarele pădurii; puii leilor mugesc ca să apuce și să ceară de la Dumnezeu mâncarea lor. Răsărit-a soarele și s-au adunat și în culcușurile lor se vor culca. Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut! Umplutu-s-a pământul de zidirea Ta. Marea aceasta este întinsă și largă; acolo

se găsesc târâtoare, cărora nu este număr, vietăți mici și mari. Acolo corăbiile umblă; balaurul acesta pe care l-ai zidit, ca să se joace în ea. Toate către Tine așteaptă ca să le dai lor hrană la bună vreme. Dându-le Tu lor, vor aduna.

Deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de bunătăți, dar întorcându-Ți Tu fața Ta, se vor tulbura; lua-vei duhul lor și se vor sfârși și în țărână se vor întoarce. Trimite-vei duhul Tău și se vor zidi și vei înnoi fața pământului. Fie slava Domnului în veac! Veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale. Cel ce caută spre pământ și-l face pe el de se cutremură; Cel ce se atinge de munți și fumează. Cânta-voi Domnului în viața mea, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi fi. Plăcute să-i fie Lui cuvintele mele, iar eu mă voi veseli de Domnul. Piară păcătoșii de pe pământ și cei fără de lege, ca să nu mai fie. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

*Și iarăși:*

Soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut!

**Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.**

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

**Ectenia mare**

*(Cântăreții dau răspunsurile cântând împreună cu credincioșii și închinându-se după cuviință la fiecare cerere a ecteniei.)*

**Preotul:** Cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

**Strana:** Doamne, miluiește.

**Preotul:** Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

**Strana:** Doamne, miluiește.

**Preotul:** Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

**Strana:** Doamne, miluiește.

**Preotul:** Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-înșea, Domnului să ne rugăm.

**Strana:** Doamne, miluiește.

**Preotul:** Pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (**N**), pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

**Strana:** Doamne, miluiește.

**Preotul:** Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, (*aici se pomenește și Cărmuirea țării, după îndrumările Sfântului Sinod*), Domnului să ne rugăm.

**Strana:** Doamne, miluiește.

**Preotul:** Pentru sfânt locașul acesta, țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

**Strana:** Doamne, miluiește.

**Preotul:** Pentru buna întocmire a văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

**Strana:** Doamne, miluiește.

**Preotul:** Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

**Strana:** Doamne, miluiește.

*(Aici se pot adăuga și alte ectenii pentru felurite cereri.)*

**Preotul:** Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

**Strana:** Doamne, miluiește.

**Preotul:** Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

**Strana:** Doamne, miluiește.

**Preotul:** Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

**Strana:** Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

**Preotul:** Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

**Strana:** Ție, Doamne.

**Preotul (ecfonis):** Că Ție se cuvin toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

**Strana:** Amin.

*(Nu se pune Catismă, iar Proscomidia se va face de către preot în taină, în timpul Stihirilor.)*

*Apoi cântă pe glasul al 8-lea (glasul Stihirei zilei din Triod)*

## **Psalmul 140**

*(Primele doua stihuri se cântă pe larg, adică stihiraric; pentru note, vezi Vecernierul.)*

**Doamne, strigat-am** către Tine, auzi-mă; ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către Tine. Auzi-mă, Doamne!

Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară, auzi-mă, Doamne!

*(Stihurile următoare se cântă irmologic, adică mai repede.)*

Pune, Doamne, strajă gurii mele și ușă de îngrădire împrejurul buzelor mele.

Să nu abați inima mea spre cuvinte de vicleșug, ca să-mi dezvinovățesc păcatele mele.

Cu oamenii cei ce fac fărădelege și nu mă voi însoți cu aleșii lor.

Certa-mă-va dreptul cu milă și mă va mustra; iar untul de lemn al păcătoșilor să nu ungă capul meu.

Că încă și rugăciunea mea este împotriva vrerilor lor; prăbușească-se de pe stâncă judecătorii lor.

Auzi-se-vor graiurile mele că s-au îndulcit. Ca o brazdă de pământ s-au rupt pe pământ, risipitu-s-au oasele lor lângă iad.

Căci către Tine, Doamne, Doamne, ochii mei, spre Tine am nădăjduit, să nu iei sufletul meu.

Păzește-mă de cursa care mi-au pus mie și de smintelile celor ce fac fărădelege.

Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii, ferit sunt eu până ce voi trece.

### **Psalmul 141**

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea Lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea Lui voi spune.

Când lipsea dintru mine duhul meu, Tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta în care am umblat, ascuns-au cursă mie.

Luat-am seama de-a dreapta și am privit și nu era cine să mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine și nu este cel ce caută sufletul meu.

Strigat-am către Tine, Doamne, zis-am: " Tu ești nădejdea mea, partea mea ești în pământul celor vii".

Ia aminte la rugăciunea mea, că m-am smerit foarte.

Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au întărit mai mult decât mine.

**Stihurile** la „Doamne strigat-am...” , pe 11

Stihira zilei din Triod, glasul al 8 -lea, însuși glasul

**Stih:** Scoate din temniță sufletul meu, ca să laude numele Tău. (Psalm 141: 7)

Între tâlharii gândurilor mele căzând, am fost prădat de minte eu, ticălosul; și cumplit fiind bătut, tot sufletul mi s-a rănit, și pentru aceasta zac gol de virtuți în calea vieții. Preotul văzându-mă că mă chinuiesc din pricina rănilor, pentru neputința tămăduirii, trecându-mă cu vederea, n-a căutat spre mine; și levitul iarăși nesuferind durerea cea stricătoare de suflet, văzându-mă și el, a trecut pe lângă mine. Iar Tu, Cel ce ai binevoit a Te întrupa, nu din Samaria, ci din Maria, Hristoase Dumnezeule, dăruiește-mi tămăduire, cu iubirea Ta de oameni, vărsând peste mine mare mila Ta.

**Stih:** Pe mine mă așteaptă dreptii, până ce-mi vei răsplăti mie. (Psalm 141: 7)

Între tâlharii gândurilor mele căzând, am fost prădat de minte eu, ticălosul; și cumplit fiind bătut, tot sufletul mi s-a rănit, și pentru aceasta zac gol de virtuți în calea vieții. Preotul văzându-mă că mă chinuiesc din pricina rănilor, pentru neputința tămăduirii, trecându-mă cu vederea, n-a căutat spre mine; și levitul iarăși nesuferind durerea cea stricătoare de suflet, văzându-mă și el, a trecut pe lângă mine. Iar Tu, Cel ce ai binevoit a Te întrupa, nu din Samaria, ci din

Maria, Hristoase Dumnezeule, dăruiește-mi tămăduire, cu iubirea Ta de oameni, vărsând peste mine mare mila Ta.

*Stihurile Podobnice, din Triod, glasul al 8-lea, Podobie: Doamne, de ai și stat...*

**Stih:** Dintru adâncuri am strigat către Tine: Doamne, Doamne, auzi glasul meu!  
*(Psalm 129: 1)*

Doamne, Tu ai arătat pe sfinții Tăi ucenici ceruri cuvântătoare; cu sfințitele mijlociri ale acestora, scapă-mă din relele pământești, înălțând pururea gândul meu, prin înfrânare și prin cunoștința patimilor mele, ca un îndurat și de oameni iubitor.

**Stih:** Fie urechile Tale cu luare-aminte la glasul rugăciunii mele. *(Psalm 129: 2)*

Având vremea postului toți ca un ajutor spre lucrurile cele dumnezeiești, să plângem din toată inima și să strigăm Mântuitorului: Doamne mult-Milostive, pentru ucenicii Tăi, mântuiește pe cei ce laudă cu frică multa Ta iubire de oameni.

*glasul al 8-lea, Podobie: Pe cea preamărită...*

**Stih:** De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea. *(Psalm 129: 3-4)*

Apostoli prealăudați, rugători ai lumii, tămăduitorii bolnavilor, păzitorii sănătății, în acestea amândouă păziți-ne pe noi, care trecem vremea postului; să fim împăcați dumnezeiește unul cu altul, ferindu-ne gândul netulburat de patimi, ca să cântăm toți laudă lui Hristos, Celui ce a înviat, ca Unui biruitor.

*Stihurile Praznicului Bunei Vestiri, din Minei (2019), glasul al 4-lea, însuși glasul.*

**Stih:** Pentru numele Tău Te-am așteptat, Doamne; așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăjduit-a sufletul meu în Domnul. *(Psalm 129: 5-6)*

În luna a șasea, trimis a fost arhanghelul la Fecioara cea curată, și zicându-i ei: Bucură-te!, i-a binevestit că din ea va ieși Mântuitorul. Deci, primind întru credință închinarea lui, Te-a zămislit pe Tine, Dumnezeul cel mai înainte de veci, Care ai binevoit a Te întrupa în chip de negrăit, spre mântuirea sufletelor noastre.

**Stih:** Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții, să nădăjduiască Israel spre Domnul. *(Psalm 129: 6)*

Limba pe care nu a cunoscut-o, a auzit-o Născătoarea de Dumnezeu; că arhanghelul i-a grăit cuvintele Bunei Vestiri. Deci, primind cu credință închinarea, Te-a zămislit pe Tine, Dumnezeul cel mai înainte de veci. Pentru aceasta, și noi, bucurându-ne, strigăm Ție: Cel ce Te-ai întrupat dintr-înșa fără schimbare, Dumnezeule, pace lumii dăruiește și sufletelor noastre mare milă.

**Stih:** Că la Domnul este milă și multă mântuire la El, și El va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui. *(Psalm 129: 7-8)*

Iată, chemarea din nou s-a arătat acum nouă: Dumnezeu, mai presus de cuvânt, Se unește cu oamenii; prin glasul arhanghelului înșelăciunea se nimicește. Că Fecioara primește bucuria; cele pământești s-au prefăcut în cer; lumea s-a dezlegat de blestemul cei dintâi. Să se veselească zidirea și cu glasuri de bucurie să cânte: Făcătorule și Mântuitorul nostru, Doamne, slavă Ție!

*Stihirile Arhanghelului, din Minei (la 26 martie), glasul 1, Podobie: Prealăudaților Mucenici...*

**Stih:** Lăudați pe Domnul toate neamurile, lăudați-L pe El toate popoarele. *(Psalm 116: 1)*

Preamarele Gavriil, mintea cea preaîndumnezeită, cea luminoasă și cerească, cel ce împreună cu cetele cele de sus privește și vede Lumina cea în trei sori, venind, a binevestit Fecioarei taina cea înfricoșătoare și se roagă pentru sufletele noastre.

**Stih:** Că s-a întărit mila Lui peste noi și adevărul Domnului rămâne în veac. *(Psalm 116: 2)*

Taina cea mare, care mai înainte era necunoscută îngerilor și din veci ascunsă, ție singur ți se încredințează, Gavriile, și pe aceasta, venind în Nazaret, ai avut îndrăzneală să o spui celei singure Curate; împreună cu dânsa, roagă-te să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

**Stih:** Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri și pe slugile Tale pară de foc. *(Psalm 103: 5)*

Cel ce pururea ești plin de lumină și faci voia și îplinești poruncile Atotțiitorului, voievodule al îngerilor, Gavriile, preaaesule, păzește pe cei ce cu dragoste te cinstesc pe tine, rugându-te pururea să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

**Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.**

*Stihira Praznicului, glasul al 6-lea*

Trimis a fost din cer Gavriil arhanghelul, să binevestească Fecioarei zămislirea. Și, venind în Nazaret, cugeta în sine, de minune spăimântându-se: Cum Cel ce este necuprins întru cele de sus, din Fecioara va să Se nască? Cel ce are scaun cerul și așternut picioarelor pământul, în pânțece de fecioară încape. Spre Care cei cu câte șase aripi și cei cu ochi mulți a privi nu pot, Acela numai prin cuvânt a Se întrupa din ea a binevoit! Al lui Dumnezeu este cuvântul acesta. Deci, pentru ce stau și nu grăiesc Fecioarei? Bucură-te, cea plină de har, Domnul este cu tine! Bucură-te, Curată Fecioară! Bucură-te, Mireasă, care nu știi de mire! Bucură-te, Maica Vieții! Binecuvântat este rodul pântecelui tău! *(se încheie lung, melodios)*

**Vohodul** *(cu Evanghelia)*

**Preotul:** Înțelepciune, drepti!

**Strana:** cântă

**Lumină lină** a sfintei slave a Tatălui ceresc, Celui fără de moarte, a Celui Sfânt și Fericit, Iisus Hristos, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, laudăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu. Vrednic ești în toată vremea a fi laudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce dai viață, pentru aceasta, lumea Te slăvește.

**Prochimenul** *(de Miercuri seara; din Triod, Joi, Săptămâna a cincea din Post)*

**Preotul:** Să luăm aminte. Pace tuturor.

**Strana:** Și duhului tău.

**Preotul:** Înțelepciune. Să luăm aminte.

**Primul Prochimen**

**Strana:** cântă, pe glasul al 4-lea (Psalm 93: 1, 2)

**Dumnezeul răzbunărilor, Domnul, Dumnezeul răzbunărilor cu îndrăzneală a grăit.**

**Stih:** Înălță-te Cel ce judeci pământul, răsplătește răsplătirea celor mândri.

**Dumnezeul răzbunărilor, Domnul, Dumnezeul răzbunărilor cu îndrăzneală a grăit.**

**Dumnezeul răzbunărilor, Domnul, Dumnezeul răzbunărilor cu îndrăzneală a grăit.**

**Paremia întâi** *(din Triod)*

**Preotul:** Înțelepciune!

**Strana:** citește

**De la Facere, citire!**

(17, 1-9)

**Preotul:** Să luăm aminte!

**Strana:** citește

Iar când era Avram de nouăzeci și nouă de ani, i S-a arătat Domnul și i-a zis: «Eu sunt Dumnezeuul tău; fă ce-i plăcut înaintea Mea și fii fără prihană; și voi încheia legământ cu tine și te voi înmulți foarte, foarte tare». Atunci a căzut Avram cu fața la pământ, iar Dumnezeu a mai grăit și a zis: «Eu sunt și iată care-i legământul Meu cu tine: vei fi tată a mulțime de popoare, și nu te vei mai numi Avram, ci Avraam va fi numele tău, căci am să te fac tată a mulțime de popoare. Am să te înmulțesc foarte, foarte tare, și am să ridic din tine popoare, și regi se vor ridica din tine. Voi pune legământul Meu între Mine și între tine și urmașii tăi din neam în neam, să fie legământ veșnic, așa că Eu voi fi Dumnezeuul tău și al urmașilor tăi. Și-ți voi da ție și urmașilor tăi pământul în

care pribegești acum ca străin, tot pământul Canaanului ca moștenire veșnică, și vă voi fi Dumnezeu». Apoi a mai zis Dumnezeu lui Avraam: «Iar tu și urmașii tăi din neam în neam să păziți legământul Meu». *(se încheie melodios)*

**Preotul:** Înțelepciune! Să luăm aminte!

### **Al doilea Prochimen**

**Strana:** cântă, pe glasul al 4-lea (Psalm 94: 1, 2)

**Veniți să ne bucurăm de Domnul și să strigăm lui Dumnezeu, Mântuitorului nostru.**

**Stih:** Să întâmpinăm fața Lui întru laudă și în psalmi să-i strigăm Lui.

**Veniți să ne bucurăm de Domnul și să strigăm lui Dumnezeu, Mântuitorului nostru.**

**Veniți să ne bucurăm de Domnul și să strigăm lui Dumnezeu, Mântuitorului nostru.**

### **Paremia a doua (din Triod)**

**Preotul:** Înțelepciune!

**Strana:** citește

**De la Pilde, citire!**

(15, 20 – 16, 9)

**Preotul:** Să luăm aminte!

**Strana:** citește

Fiul înțelept bucură pe tatăl său, iar fiul nebun nu baga în seamă pe maica lui. Nebunia este o bucurie pentru omul fără minte, iar cel înțelept merge pe calea dreaptă. Punerile la cale nu se înfăptuiesc unde lipsește chibzuirea, dar ele își iau ființă cu mulți sfătuitori. Omul se bucură pentru un răspuns bun ieșit din gura lui, și cât e de bună vorba spusă la locul ei ! Înțeleptul merge pe cărarea vieții, ce duce în sus, ca să ocolească drumul iadului, care merge în jos. Domnul prăbușește casa celor mândri și întărește hotarul văduvei. Gândurile cele rele sunt urâciune înaintea Domnului, iar cuvintele frumoase sunt curate (în ochii Lui). Cel ce umblă după câștig nedrept își surpă casa lui, iar cel ce urăște mita va trăi. Inima celui drept chibzuieste ce să răspundă, iar gura celor nelegiuți împrăștie răutăți. Domnul se ține departe de cei nelegiuți, dar ascultă rugăciunea celor drepti. O privire prietenească înveselește inima și o veste bună întărește oasele. Urechea care ascultă o dojană folositoare vieții, își are locașul printre cei înțelepți. Cel ce leapădă mustrarea își urgisește sufletul său, iar cel ce ia aminte la dojană dobândește înțelepciune. Frica de Dumnezeu este

învățătură și înțelepciune, iar smerenia trece înaintea măririi. În putere stă omului să plăsmuiască planuri în inimă, dar răspunsul limbii vine de la Domnul. Toate căile omului sunt curate în ochii lui, dar numai Domnul este Cel ce cercetează duhul. Înfrățisează Domnului lucrările tale și gândurile tale vor izbuti. Pe toate le-a făcut Domnul, fiecare cu țelul său, la fel și pe nelegiuit pentru ziua nenorocirii. Toată inima semeață este urâciune înaintea Domnului; hotărât, ea nu va rămâne nepedepsită. Prin iubire și credință se ispășește păcatul și prin frica de Dumnezeu te ferești de rele. Când căile omului sunt plăcute înaintea Domnului, chiar și pe vrăjmașii lui îi silește la pace. Mai degrabă puțin și cu dreptate, decât agoniseală multă cu strâmbătate. Inima omului să cugete la cele drepte, pentru ca Dumnezeu să-i îndrepte pașii. *(se încheie melodios)*

**Paremiile Praznicului Bunei Vestiri** *(Minei, 25 martie, de la Liturghie)*

**Paremia întâi** *(din Minei)*

**Preotul:** Înțelepciune!

**Strana:** citește

**De la leșire, citire!**

*(3, 1-8)*

**Preotul:** Să luăm aminte!

**Strana:** citește

În vremea aceea, Moise păștea oile lui Ietro, preotul din Madian, socrul său. Și depărtându-se odată cu turma în pustie, a ajuns până la muntele lui Dumnezeu, la Horeb; iar acolo i s-a arătat îngerul Domnului într-o pară de foc, ce ieșea dintr-un rug; și a văzut că rugul ardea, dar nu se mistuia. Atunci Moise și-a zis: „Mă duc să văd această arătare minunată: că rugul nu se mistuiește“. Iar dacă a văzut Domnul că se apropie să privească, a strigat la el Domnul din rug și a zis: «Moise! Moise!». Și el a răspuns: „Iată-mă, Doamne!“ Și Domnul a zis: «Nu te apropia aici! Ci scoate-ți încălțăminte din picioarele tale, că locul pe care calci este pământ sfânt!». Apoi i-a zis iarăși: «Eu sunt Dumnezeul tatălui tău, Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov!». Și și-a acoperit Moise fața sa, că se temea să privească pe Dumnezeu. Zis-a Domnul către Moise: «Am văzut necazul poporului Meu în Egipt și strigarea lui de sub apăsători am auzit și durerea lui o știu. M-am coborât dar să-l izbăvesc din mâna Egiptenilor, să-l scot din țara aceasta și să-l duc într-un pământ roditor și larg, în țara unde curge miere și lapte, în ținutul Canaaneilor, al Heteilor, al Amoreilor, al Ferezeilor, al Ghergheseilor, al Heveilor și al Iebuseilor». *(se încheie melodios)*

## Paremia a doua (din Minei)

**Preotul:** Înțelepciune!

**Strana:** citește

**De la Pilde, citire!**

(8, 22-30)

**Preotul:** Să luăm aminte!

**Strana:** citește

Domnul m-a zidit la începutul lucrărilor Lui; înainte de lucrările Lui cele mai de demult. Eu am fost din veac întemeiată de la început, înainte de a se fi făcut pământul. Nu era adâncul atunci când am fost născută, nici chiar izvoare încărcate cu apă. Înainte de a fi fost întemeiați munții și înaintea văilor eu am luat ființă. Când încă nu era făcut pământul, nici câmpiile, nici cel dintâi fir de praf din lume. Când El a întemeiat cerurile eu eram acolo; când El a tras bolta cerului peste fața adâncului, când a întărit norii sus și izvoarele adâncului curgeau din belșug, când El a pus hotar mării, ca apele să nu mai treacă peste țărmuri și când El a așezat temeliile pământului, atunci eu eram ca un copil mic alături de El, veselindu-mă în fiecare zi și desfătându-mă fără încetare în fața Lui. *(se încheie lung, melodios)*

### Ectenia Mică

**Preotul:** Iară și iară, cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

**Strana:** Doamne, miluiește.

**Preotul:** Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

**Strana:** Doamne, miluiește.

**Preotul:** Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

**Strana:** Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

**Preotul:** Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

**Strana:** Ție, Doamne.

**Preotul:** Că Sfânt ești, Dumnezeul nostru, și întru Sfinți Te odihnești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

**Strana:** Amin. *Apoi cântă*

**Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.**

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

**Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor.  
Amin.**

Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

**Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.**

*Și se continuă cu **Liturghia Sfântului Ioan Gură de Aur.***

**Prochimenul, Apostolul, Evanghelia Praznicului**

**Axionul la Praznicul Bunei Vestiri, glasul al 4-lea:**

**Stih:** Binevestește, pământule, bucurie mare, lăudați ceruri slava lui Dumnezeu.

**C**a de un chivot însuflețit al lui Dumnezeu, nicidecum să nu se atingă mâna necredincioșilor; iar buzele credincioșilor, fără tăcere, glasul îngerului cântând, să strige cu bucurie Născătoarei de Dumnezeu: Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine!

**Chinonicul la Praznicul Bunei Vestiri:** Ales-a Domnul Sionul și I-a primit ca moștenire Lui. Aliluia, Aliluia, Aliluia. *(Psalm 131: 13)*